

[Kim Behnke]

lebordene, og derfor glæder det os, at vi har fået de 2 måneder sat ned til 1 måned, men kunne dog godt ønske os, at vi satte optagelserne fra spillebordene helt ned til 14 dage, som endda oven i købet vil være længere tid, end man kræver i noget andet europæisk land.

Der er nu indføjet en revisionsbestemmelse i loven. Det gør vi tit her i Folketinget, og det er dybest set noget pjat. Ethvert folketingsmedlem kan til enhver tid stille forslag om revision af enhver lovgivning, og derfor er det noget pjat, at man indfører disse revisionsbestemmelser. Men da mange i Folketinget jo synes, at det er en god idé, skal vi ikke være dem, der blander malurt i bægret.

Endelig er der spørgsmålet om selve afgiftens størrelse. Vi noterer med glæde, at de 65 pct. nu bliver sat ned til 45 pct. for de første 4 mio. kr., men konstaterer så, at lige netop her kunne man have brug for at have to slags love: én for store og én for små kasinoer. Det hjælper de små kasinoer, og det er en hjælp, de små kasinoer i allerhøjeste grad har brug for. Men til gengæld er en forhøjelse fra 65 til 75 pct. af de bruttopilleindtægter, der ligger over 4 mio. kr., målrettet til gene for ét kasino, nemlig det, der ligger i København. Jeg forstår ikke, hvorfor man fører den slags klapjagtlovgivning over for et enkelt kasino – medmindre det er udtryk for den almindelige socialdemokratiske ideologi, at kan alle ikke blive lige store, så skal alle være lige små. Det er jo det, der bliver resultatet.

Kasinoet i København har nu ikke længere noget som helst incitament til at blive større og være med til at fremme turismen i København, være med til at fremme »Wonderful Copenhagen« og hvad det hedder alt sammen. Det incitament har man mistet, i og med at man for hver ny krone, man får ind i bruttopilleindtægt, skal aflevere 75 øre til staten. Det er alt for højt, og derfor foreslår vi afgiften sat ned til 70 pct. som nævnt i ændringsforslag nr. 6.

Når vi når frem til at have stemt om disse ændringsforslag, vidner betænkningen jo om, hvordan tingene kommer til at udarte sig. Derfor håber vi, at det her er tilstrækkeligt; men vi frygter, at det ikke er det. Derfor er det ikke sikkert, at vi vil leve op til, at revisionen først skal ske i 1997-98. Det kan meget vel være, at Folketinget får brug for at tage stilling til disse ting på et tidligere tidspunkt, for efter vores

mening er det stadig væk et aktiv for Danmarks turisterhverv, og det er en god indtægt til staten at have spillekasinoer. Derfor ønsker vi fortsat, at de eksisterer. Ikke bare et enkelt, men helst fem eller måske endda seks igen.

Lad mig så til sidst vende mig mod det spørgsmål, som jeg havde en lille debat med fru Lissa Mathiasen om, nemlig denne tronc. Dengang vi lavede loven, var det første, vi kunne konstatere, dette, at der både i embedsværket og blandt politikere var en kolossal modstand mod denne tronc. Det var, som om det var nogle sorte penge eller nogle halvkriminelle penge, der røg uden om et eller andet. Og det var jo, fordi hovedparten af de mennesker, der skulle beskæftige sig med det her i embedsværket og blandt politikere, aldrig har sat deres ben i et spillekasino. De ved ikke, at troncen bruges til, at den spiller, der har vundet, og som er begejstret og har været tilfreds med betjeningen fra croupierne og kasinoet i det hele taget, som en gave frivilligt af sin gevinst afleverer ned i troncen.

Da det lykkedes os at overbevise dem om det, fik vi troncbestemmelserne også ind i dansk lovgivning.

Så var spørgsmålet, hvordan det så ville gå. Der har det så vist sig, at kun et enkelt kasino har været i stand til at få så store indtægter, at man har kunnet afholde alle sine personaleudgifter af troncen. Resten af spillekasinoerne, de tilbageværende fire, må hver eneste måned af spillekasinoets ordinære driftsmidler afholde størstedelen af lønnen.

Nu vil man så som forskud på en domsafgørelse fremtvinge, at feriepenge m.v. ikke længere må afholdes af troncen. Altså belaster man spillekasinoernes almindelige drift yderligere.

Tilbage i troncen er der så fortsat nogle penge. Hvad skal de penge så bruges til? Ja, de må heller ikke længere bruges til at aflønne sikkerhedspersonalet, for man er bange for, at de så skal have en økonomisk interesse i at vende ryggen til. Men ryggen til hvad? Det, der done-res i troncen, er jo, som jeg forklarede, frivillige donationer af gevinster.

Når den personalegruppe tages ud, så er der altså – alt andet lige, for at bruge fru Lissa Mathiasens betegnelse – en hel del penge tilbage i denne tronc. Men hvis spillekasinoets almindelige drift skal være i stand til at honorere både feriepenge og sikkerhedspersonalelønning-